

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121474725
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6121474725.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXXX/X, zastúpená Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, so sídlom v Revúcej, Železničná 257/19, o zaplatenie 4.663,00 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1Csp/41/2021 zo dňa 8. februára 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 1Csp/41/2021-356 zo dňa 8. februára 2023.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom žalobu zamietol, žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 4.663 € s príslušenstvom titulom zostatku úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2015, uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020, uzavretou so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorou mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané uzavretie zmluvy o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou dňa 23.11.2015, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery a Sadzobník. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.110 € a tento sa zaviazala vrátiť spolu s úrokmi a poplatkami v 108 mesačných splátkach po 98,18 €, splatných 25. deň v mesiaci počnúc dňom 25.12.2015 a s konečnou splatnosťou dňa 25.11.2024. V zmysle zmluvy RPMN predstavovala 14,38 % priemernej hodnote RPMN 15,55 % a celková čiastka spojená s úverom v zmysle zmluvy mala predstavovať 10.601,06 €. V čl. II. bod 7. zmluvy bola dojednaná možnosť banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ak dlžník pohľadávku nespláca riadne a včas. V zmysle čl. III. súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., účinné od 1.1.2015, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery banky, účinné od 1.1.2015 a Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Ďalej vzal súd za preukázané, že výzvou zo dňa 30.1.2020 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že ku dňu 30.1.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 1.786,87 €, ktorú je potrebné uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia

tejto výzvy s tým, že v prípade neuhradenia tejto sumy v lehote je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. K uvedenej výzve predložil žalobca ako dôkaz poštový podací hárok zo dňa 3.2.2020 o jej odoslaní na adresu trvalého pobytu žalovanej a potvrdenie o sledovaní zásielok, z ktorého vyplýva jej doručenie žalovanej dňa 5.2.2020. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 3.3.2020 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že ku dňu 2.3.2020 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky z dôvodu omeškania žalovanej so splácaním pohľadávky voči banke o viac ako tri mesiace. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 10.3.2020, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú z doručenky. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že túto zásielku neprevzala, súd uviedol, že zásielky nemuseli byť doručované do vlastných rúk a postačilo, ak sa dostali do dispozičnej sféry adresáta. Pokiaľ zásielka bola doručovaná žalovanej na adresu jej trvalého pobytu, kde sa aj zdržiavala a túto v zmysle poštového poriadku prevzala iná osoba, oprávnená takúto zásielku prevziať, je takéto doručenie účinné. Výzvou zo dňa 4.5.2020 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že nakoľko je pohľadávka zo zmluvy splatná v celom rozsahu a žalovaná je v omeškani so splácaním viac ako tri mesiace, v prípade jej neuhradenia je banka oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Ohľadne doručenia tejto výzvy žalovanej žalobca predložil potvrdenie o sledovaní zásielok, z ktorého vyplýva, že oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 11.5.2020. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0745/2020/CE zo dňa 12.10.2020, uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020 oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky spolu s príslušenstvom na žalobcu. K uvedenému oznámeniu predložil žalobca ako dôkaz poštový podací hárok zo dňa 20.10.2020 o jej odoslaní na adresu trvalého pobytu žalovanej a potvrdenie o sledovaní zásielok, z ktorého vyplýva jej doručenie žalovanej dňa 22.10.2020.

4. Právne súd vec posúdil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 7 ods. 1, ods. 15, ods. 16, § 11 ods. 1, ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.) v spojení s ust. § 52, § 53 ods. 9, § 524, § 525 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

5. Súd mal za to, že predchodca žalobcu nebol oprávnený úver zosplatiť v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., a to z dôvodu porušenia § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd mal z vykonaného dokazovania za to, že postupca nekonal s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru pri skúmaní bonity. Pri overovaní bonity žalovanej právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje a potvrdenia o výške príjmu žalovanej, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to vzhľadom aj na jeho nevyhnutné výdavky, ktoré minimálne musel mať, pokiaľ ide o výdavky na bývanie, výdavkov na úver, ktorý sa uvádza v zmluve o úvere, kde nebola preskúmaná jeho celková výška a nebola zohľadnená aj výška predošlých úverov, dôvod ich nesplácania, pre ktorý došlo k refinancovaniu úveru týmto úverom. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovanej, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpis z bežného účtu pri uzatváraní zmluvy. Nemal vedomosť ani o jej prípadných vyživovacích povinnostiach. Súd nemal za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovanej, teda kde bývala, či vlastnila nehnuteľnosť alebo či bývala v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzala a taktiež nepreukázal ani iné doklady resp. zistenia o jej výdavkoch na uspokojovanie základných životných potrieb. Žalobca síce súdu predložil dopyt z úverového registra, potvrdenie o podaní daňového priznania, potvrdenie o príjme, potvrdenie o mzde, žiadnym spôsobom však neskúmal skutočné výdavky a rodinný stav žalovanej. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do úverového registra nie je ani dostatočné. Táto databáza nemôže dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.

6. Z vyššie uvedených dôvodov uzavrel, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred poskytnutím úveru, spoľahol sa len na overené príjmy, existujúce záväzky 142 €, maximálne splátkové zaťaženie 55% a z týchto údajov vypočítaný disponibilný zostatok 304 €, neberúc zreteľ na to, že žalovaná nebude schopná splácať úver v požadovanej výške. Žalobca si nemohol vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovanej, nakoľko vôbec nepoznal výšku jej výdavkov. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi nemožno

samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1. Týmto postupom právny predchodca žalobcu porušil povinnosť veriteľa upravenú v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a v súlade s § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovanej vyžadovať jednorazové splatenie úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, a preto je podľa § 39 OZ neplatný. Keďže úver nemohol byť platne zosplatený v súlade s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., právny predchodca žalobcu nemohol pohľadávku ani platne postúpiť pred termínom konečnej splatnosti úveru a žalobca ju nemohol platne nadobudnúť, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby (nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu – poznámka odvolacieho súdu).

7. O náhrade trov prvoinštančného konania súd (nesprávne) rozhodol dvoma samostatnými výrokmi tak, že trovy prvoinštančného konania priznal žalovanej v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP, ktorá mala v konaní na súde prvej inštancie neúspech iba v nepatrnnej časti a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo z dôvodu, že v odvolacom konaní boli obe sporové strany rovnako (ne)úspešné.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Nesúhlasil so záverom súdu o porušení povinnosti odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať úver. Poukázal na závery súdu v rozsudku zo dňa 18.2.2022 bod 44. odôvodnenia, v zmysle ktorých žalobca konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. 129/2010 Z.z., a preto bol oprávnený aj na predčasné zosplatenie úveru. Po zrušení uvedeného rozsudku súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zo dňa 8.2.2023 dospel k opačnému záveru na základe tých istých dôkazov, a to, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť z dôvodu porušenia § 7 ods. 1 zák. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na § 11 ods. 2 cit. zákona. Z uvedeného potom súd vyvodil, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Takéto rozhodnutie považuje za prekvapivé a nepredvídateľné, porušujúce princíp právnej istoty. Žalobca vzhľadom na záver súdu v pôvodnom rozsudku legitímne očakával, že súd nemôže zamietnuť uplatnený nárok z dôvodov, ktoré boli objasnené už v pôvodnom konaní, a preto jeho závery sú nespravodlivé a arbitrárne. Žalobca pritom otázku skúmania schopnosti žalovanej splácať úver riadne skúmal, o čom predložil súdu aj dôkazy a súd predložené dôkazy nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnemu záveru o porušení ust. § 7 ods. 1 zák. 129/2010 Z.z. právnym predchodcom žalobcu. Zopakoval, že disponoval údajmi získanými z príslušnej databázy/registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver a pri posúdení bonity žalovanej právny predchodca žalobcu overil návratnosť, a to klientom deklarovaný príjem z podnikania bol vo výške 640 €, existujúce záväzky predstavovali 142 €, maximálne splátkové zaťaženie predstavovalo 55% z akceptovaného príjmu a ukazovateľ schopnosti splácať úver predstavoval 304 €. Splátka poskytnutého úveru tak bola dohodnutá nižšia ako disponibilný zostatok. Argumentoval ďalej aj tým, že doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a nie je preto potrebné produkovať ďalšie dôkazy na preukázanie pripísania odplaty na účet postupcu. Citoval tiež z viacerých rozhodnutí iných krajských súdov a odkázal aj na niektoré rozhodnutia najvyššieho súdu.

9. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vo výroku I. o zamietnutí žaloby vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Pokiaľ ide o výroky o náhrade trov konania, súd mal rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania a odvolacieho konania vedeného pod sp.zn. 6CoCsp/44/2022 jedným výrokom podľa konečného (ne)úspechu sporových strán v konaní, a teda priznať žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nepodala odvolanie proti výroku III. o nepriznaní jej náhrady trov odvolacieho konania a vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z článku

13 ods. 3 CSP, že v konaní o opravnom prostriedku nemôže byť rozhodnutie nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila, nebolo možné rozhodnúť nepriaznivejšie pre žalobcu a zaviazat' ho bez odvolania žalovanej aj na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok aj v oboch výrokoch o náhrade trov konania.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 7. novembra 2023 o 9.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 31.10.2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach a zároveň bol právny zástupca žalovanej na základe jeho žiadosti (č.l. 210 spisu) upovedomený o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

15. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, tieto dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie v spore a odvolacie námietky žalobcu nemajú vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, ktorá vyplýva z tej skutočnosti, že zmluva o postúpení pohľadávok, uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, je neplatná. Právny predchodca žalobcu v dôsledku porušenia povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť žalovanej splácať úver pred poskytnutím úveru nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.), a teda nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, pričom takýto jeho úkon bol v rozpore so zákonom, a preto neplatný. Pokiaľ následne postúpil pohľadávku na žalobcu pred termínom konečnej splatnosti úveru, takéto postúpenie bolo v rozpore s ust. § 17 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z., a teda neplatné podľa § 39 OZ.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 23.11.2015 nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z tohto zákonného ustanovenia, keď posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez akýchkoľvek údajov o jej výdavkoch na bývanie, domácnosť a zabezpečenie základných životných potrieb.

21. Súd svoje úvahy, ako dospel k vyššie uvedeným záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval, a preto mu nemožno vytýkať, že by jeho rozhodnutie bolo arbitrárne a nepreskúmateľné.

22. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Podstatou odvolacích námietok žalobcu je tvrdenie, že predloženými dôkazmi preukázal splnenie povinnosti svojho právneho predchodcu s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť žalovanej

splácať úver, pričom tieto dôkazy súd nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu záveru o porušení tejto povinnosti. V zásade namietal, že na základe rovnakých listinných dôkazov súd v napadnutom rozsudku dospel k opačnému záveru ako v pôvodnom rozsudku zo dňa 18.2.2022, keď uzavrel, že žalobca konal s odbornou starostlivosťou.

24. K odvolacej námietke žalobcu, že postup súdu, pri ktorom z tých istých dôkazov dospel k iným skutkovým záverom, porušuje princíp právnej istoty, odvolací súd uvádza, že po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 18.2.2022 uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/44/2022 zo dňa 17. októbra 2022 súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 8.2.2023, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný (predvolanie mu bolo doručené dňa 19.12.2022 - pozn. odvolacieho súdu), pričom svoju neúčast' ospravedlnil (č.l. 345 spisu) a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti na základe predložených dôkazov.

25. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 8.2.2023 naďalej trval na tom, že úver nebol platne zosplatnený, že pohľadávka nebola platne postúpená na žalobcu, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore. Naďalej namietal aj nepreukázanie zaplataenia odplaty za postúpenie pohľadávky a namietal aj nedostatočné posúdenie schopnosti žalovanej splácať úver, keď právny predchodca žalobcu neskúmal rodinný stav a výdavky žalovanej, ako sú poplatky SIPO, výdavky na domácnosť a podobne.

26. Súd prvej inštancie vzhľadom na túto procesnú obranu žalovanej znovu vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu a v rámci predbežného právneho posúdenia veci uviedol, že žaloba sa mu javí ako nedôvodná s poukazom na ust. § 7, § 17 ods. 1 a § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

27. Žalovaná sa s týmto právnym posúdením stotožnila a nenavrhola vykonať ďalšie dokazovanie.

28. Žalobca tým, že sa pojednávania nezúčastnil, sám sa vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhnovať ďalšie dôkazy vzhľadom na vyslovený právny názor súdu.

29. Súd síce dospel z listinných dôkazov k iným skutkovým záverom v otázke skúmania bonity žalovanej, ako vo svojom predchádzajúcom rozsudku, avšak tomuto predchádzalo zopakovanie dokazovania na pojednávaní listinnými dôkazmi v súlade s ust. § 204 CSP, čím vytvoril stranám sporu aj možnosť opätovne sa vyjadriť k týmto dôkazom a navrhnovať ďalšie dôkazy, a keďže žalobca sa tohto práva sám vzdal, je nedôvodná jeho odvolania námietka, že išlo o svojvoľný postup súdu, výsledkom ktorého je prekvapivé, nepredvídateľné a princíp právnej istoty porušujúce rozhodnutie.

30. Súd svoje závery o porušení povinnosti právnym predchodcom žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s odkazom na konkrétne listinné dôkazy a zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval a nenáležitá je preto aj odvolacia námietka o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti rozsudku v tejto časti.

31. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o porušení povinnosti právneho predchodcu žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver z dôvodov, ako ich podrobne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (odsek 39. až 41.), na ktoré odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

32. Žalobca v odvolacom konaní znovu potvrdil, že vychádzal iba z údajov získaných z príslušnej databázy/registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, a to konkrétne dopytom do úverového registra, overil si deklarovaný príjem žalovanej z podnikania, existujúce záväzky, zistil disponibilný zostatok a určil nižšiu splátku úveru ako tento zostatok.

33. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že skúmal rodinný stav žalovanej a jej výdavky na bývanie, domácnosť a bežné potreby, jej vyživovacie povinnosti a jej majetkové pomery.

34. Keďže právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch a rodinnom stave žalovanej, dopustil sa tým hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru. Ak napriek tomuto úver zosplatnil, konal v rozpore s ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.,

v dôsledku čoho je tento právny úkon (zosplatnenie úveru) neplatný a následne neplatné je aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu, lebo bolo uskutočnené v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (nešlo o postúpenie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti ani o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru).

35. Odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie už na pojednávaní dňa 18.2.2022, t. j. pred vyhlásením prvého rozsudku v rámci predbežného právneho posúdenia oboznámil žalobcu, že žaloba sa javí ako čiastočne dôvodná s poukazom na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 1, 2, zák. č. 129/2010 Z.z. (č. l. 155 spisu). Následne v odôvodnení rozsudku súd uzavrel splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zák., teda že žalobca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou, keď skúmal príjmy a výdavky len v súvislosti s podnikaním. V prvom rozsudku teda vychádzal zo záveru, že stačilo skúmanie výdavkov spojených s podnikaním, pričom následne na základe námietok žalovanej zistil, že žalobca iné jej výdavky než spojené s podnikaním neskúmal a neskúmal ani rodinné pomery a práve z tohto dôvodu dospel k záveru o porušení povinnosti s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť žalovanej splácať úver.

36. Pokiaľ ide o záver súdu, že v konaní žalobca nepreukázal, či došlo k účinnému prevodu predmetnej pohľadávky na žalobcu, keď nepredložil dôkaz o pripísaní platby na účet postupcu, tento záver nebol dôvodom pre zamietnutie žaloby, preto sa odvolací súd odvolacími námietkami vzťahujúcimi sa k tomuto záveru nezaoberal, keďže neboli právne významné z hľadiska rozhodnutia vo veci vzhľadom na iný dôvod, pre ktorý bola zmluva o postúpení pohľadávky neplatná.

37. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (vedeného pod sp. zn. 6CoCsp/26/2023) bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

39. V tomto odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli (zo spisu nevyplývajú žiadne trovy, ktoré by boli žalovanej vznikli v súvislosti s odvolaním podaným žalobcom), preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).